

Waerachtige Historie Van de Martelaers Van Gorcom

Estius, Wilhelm

Antwerpen, 1604

Capittel II. Van een ander miraculeus visioen.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64552](#)

C A P I T T E L I I .

Van een ander miraculeus visioen.

Dier-ghelyck visioen ter schuer uren ende inde selue stadt heeft verclaert aan hem vertoont te wesen een andere Matthijs toe - ghenaemt van Cst. Dese is myn oom gheweest / ende uyt sijnen monde heeft het ghehoort myn eyghen broeder. Want alsoo hy / ghelyck vele Catholycken doen ter tijdt deden / mit sijn hys-vrouwe een groot deel van dien seluen nacht hadde ouer-braght met bidden veur de wil-vaert vander stadt ende vande ghevanghenen/ ende ten lesten sy-seluen te ruste hadde begheuen / heeft de selue Martelaeren ghelyken in oorden staende veur sijn bedde / met groote claerigheydt / gratie ende blijdschap ouer-goten : de Minder-broeders alle te samen in hun ghewoonelyck habijt / ende de twee Pastoorz met linnen choor-cleederē oft ouer-rocken aen . Maer de Gardiaen schene hem mit een sonderlinghe soetigheydt toe te lacchen / ghelyck hy in sijn leuen plagh. Ende al-soo sy veur-by passeerden/ soo dochte hem dat H. Nicolaes de Pastoor uitslekende sijn handt / aen sijner hys-vrouwē (wiens biecht-vader hy gheweest hadde) mit een teeken des cruyces heur de benedictie gaf . Dese dinghen heeft hy stantafelijck verclaert gesicte hebben/ niet inden droom oft fantasje / maer met opene ende wachtere oogen. Hy was een man simpel/recht uyt/ ende Godt-vreelande : in wien ouer-sulcks gheen vermoeden plaetsel grijpen en can van soo groote bedrieghelyckheydt / dat hy al-sulcken fabel uyt sijn eyghen hoofdt versiert soude hebben . Sulcks wete ick doch dat de andere is gheweest / wien het veurgaende visioen verstoont was . Want aen dus-dan-

nighe

nighe menschen plagh de Aller-hooghste sijn secreten

Psal. 24 te openbaeren / ghelyck Dauid ghetupght: Het se-
cret des Heeren aen den ghenen die hem vreesen .

Pro. 3. Ende de Wijse-man: Met den op-rechten is sijn se-
cret. Oft ghelyck wyl lesen: Metten simpelen is sijn
sprake. Want ghelyck Gregorius seght / De herten
onder-wijst Godt met hooghe verholentheden deur
de strale sijner besoeckinghe / die deur gheen schadus-
we van dubbelheyt verdupstert en worden.

CAPITTEL III.

Hoe Marthijs van Thore wt het perijkel des
doodts deur de verdiensten der Martelaeren
verlost is .

VOORDTS dunckt mij dat ick hier niet en behooze
te vergheten wat wel-daedt dat Godt de Hee-
re naer-der-handt aen eenen van dese twee deur sijne
Martelaeren heeft verleent . Het is ghebeurt / ghe-
lyck wyl van verscheydene die als-doen te Goncom
waren hebben verstaen / niet langhe naer der Mar-
telare doodt / dat de veur-syde Marthijs vā Thore
hebbende vele iaren ghebreckelijck gheweest van
gheschurtheyt (welcke is een sieckte van het up-
borstende inghewandt) eens in grooter pijnen lagh
tot perijkel van steruen toe . Sijn in -ghewandt
hadde nu vier-en-twintigh uren oft daer omtrent
upt -ghehanghen / ende en conste in gheener manie-
ren in -geholpen worden / soo dat de arme man geen
hope van leuen meer en schene te hebben . Men ghe-
bruyckte alle t'ghene dat -men teghen dus -danigen
aenstaende perijkel gewoonelijck is te gebruycck .
Alle welche dingē hem geen bate by - brengende / soo
en verwachte -men anders niet als de doodt veur
seker . Ten lesten de crancke verlaetende alle mens-
schelycke